

GLEDALIŠČE CELJE 夹

Branko Završan
in ansambel
BODI
GLEDALIŠČE!

70. SEZONA SEZONA 2020/21
WWW.SLG-CE.SI

**Slovensko ljudsko
gledališče Celje**

upravnica
MAG. TINA KOSI

svetovalec upravnice
DR. BORUT SMREKAR

dramaturginji
TATJANA DOMA
ALJA PREDAN

lektor
JOŽE VOLK

tehnični vodja
MIHA PEPERKO

---

vodja programa
JERNEJA VOLFAND

telefon
+386 (0)3 4264 214

telefaks
+386 (0)3 4264 206

e-naslov
jerneja.volfand@slg-ce.si

---

vodja marketinga
in odnosov z javnostmi
MAG. BARBARA PETROVIČ

telefon
+386 (0)3 4264 205
+386 (0)51 651 821

e-naslov
barbara.petrovic@slg-ce.si

---

koordinatorka in organizatorka
kulturnega programa
URŠKA VOUK

telefon
+386 (0)31 670 957

e-naslov
urska.vouk@slg-ce.si

---

blagajna

informatorka-organizatorka
URŠKA ZIMŠEK

strokovna
administrativna delavka
JERICA VITEZ

telefon
+386 (0)3 4264 208

e-naslov
blagajna@slg-ce.si

Blagajna je odprta
vsak delavnik od 9.00 do 12.00
in od 15.00 do 18.00 ter
uro pred začetkom predstav.

---

tajništvo

vodja uprave
LEA TOMAN

telefon
+386 (0)3 4264 202

telefaks
+386 (0)3 4264 220

centrala
+386 (0)3 4264 200

e-naslov
tajnistvo@slg-ce.si

Ustanovitelj gledališča
je Mestna občina Celje.

Program finančno omogoča
Ministrstvo za kulturo
Republike Slovenije.

---

svet Gledališča Celje
BRIGITA ČOKL
(namestnica predsednice)
ANITA OVČAR
DUŠANKA SAFRAN (predsednica)
JOŽE VOLK

strokovni svet Gledališča Celje
MATIJA GOLNER
DENIS KRESNIK
URBAN KUNTARIČ
MOJCA MAJCEN
SIMON MLAKAR (predsednik)
DR. ANTON ŠEPETAVC
(namestnik predsednika)

---

www.slg-ce.si

Gledališče Celje

sezona 2020/21

Zasedba	4
Tina Kosi Optimistično naprej	8
Alja Predan In je gledališče!	14
Branko Završan Vse najboljše, gledališče!	24
Branko Završan Za Hekubo	30
Prvič v Gledališču Celje	36
Nagrada	40
Pripravljamo	46
Zasedba in vsebina predstave v angleščini	48

Branko Završan in ansambel **BODI GLEDALIŠČE!**

zadnja generalka za premiero proslave
zamujenega jubileja ob slavnostni sedemdesetletnici
našega gledališča lani ... z gosti

krstna uprizoritev

interna premiera
19. marca 2021

uradna premiera
24. oktobra 2021

---

avtor besedil songov
BRANKO ZAVRŠAN

režiserka
IVANA DJILAS

dramaturginja
ALJA PREDAN

kostumografka
JELENA PROKOVIĆ

avtorji glasbenih aranžmajev
BLAŽ CELAREC
ŽIGA GOLOB
UROŠ RAKOVEC
BRANKO ZAVRŠAN

korepetitor
IZTOK KOČEN

koreograf
ŽELJKO BOŽIĆ

lektor
JOŽE VOLK

oblikovalca svetlobe
IVANA DJILAS
UROŠ GORJANC

---

nastopajo

BRANKO ZAVRŠAN
BETI STRGAR
LUČKA POČKAJ
TANJA POTOČNIK
ŽAN BRELIH HATUNIĆ
DAMJAN M. TRBOVC
/GREGOR ČUŠIN k. g.

BLAŽ CELAREC
ŽIGA GOLOB
UROŠ RAKOVEC

---

vodja predstave
ANŽE ČATER/
ZVEZDANA KROFLIČ ŠTRAKL

šepetalka
SIMONA KROŠL/
BREDA DEKLEVA

lučni mojster
UROŠ GORJANC

tonski mojster
MITJA ŠVENER

---

dežurni tehnike
SIMON KOŠTRIC

rekviziterka
MANJA VADLA
odrski mojster
GREGOR PRAH

pomočnik tehničnega vodja
RAJNHOLD JELEN

tehnični vodja
MIHA PEPERKO

Blaž Celarec, Branko Završan, Žiga Golob, Uroš Rakovec

6

GLEDALIŠČE CELJE

7

BODI GLEDALIŠČE

Optimistično naprej

Tina Kosi

6. decembra 2020 je minilo sedemdeset let od ustanovitve profesionalnega gledališča v Celju. Zaradi omejitve javnega življenja praznik v javnosti žal še zdaleč ni bil deležen pozornosti, kot si jo zasluži. Gre namreč za ustanovo z izjemno bogato in razgibano zgodovino, ki je v času svojega obstoja prispevala nekaj najzlahtnejših in najtehtnejših prispevkov v zkladnico slovenskega gledališča.

Zavedajoč se pomena, ki ga ima gledališče v regiji in širšem kulturnem prostoru, smo se na obeleženje jubileja še posebej skrbno pripravili. V zadnjem desetletju smo s pomočjo Mestne občine Celje skorajda v celoti prenovili gledališko stavbo, pri čemer sta zagotovo najpomembnejši pridobitvi Mali oder in prenova Velike dvorane s pripadajočimi prostori za občinstvo. Vendar so to le materialni pogoji, ki omogočajo čim bolj kakovostno opravljanje našega temeljnega poslanstva – gledališke umetnosti.

Sedemdesetletnico gledališča smo si zastavili kot mejnik v našem delovanju. Ob že utečeni dejavnosti smo si kot novi cilj zastavili prodor gledališča in odprtje v mednarodni prostor. Gre za ambiciozen načrt, ki terja čas nekaj let. Da smo bili na tej poti že uspešni, potrjujeta udeležbi na festivalu v Sankt Peterburgu z uprizoritvama *Oče* in *Večni otrok*, kjer smo obakrat prejeli nagrado za najboljšega igralca/igralko. Druga mednarodna gostovanja (festival *On.Ona.Oni* v ruskem Jekaterinburgu

in največji svetovni festival monodrame *United Solo* v New Yorku v ZDA ...) so bila zaradi pandemije žal prestavljena za nedoločen čas. Zavedamo se, kako pomembno je, da se odpiramo v mednarodni prostor. Ne gre le za spoznavanje dobrih tujih praks in za prenos drugega znanja ter izkušenj, pač pa tudi za nove ustvarjalne impulze, ki bodo pomembno prispevali k umetniškemu razvoju našega ansambla in bodo

Razglasitev epidemije je boleče zarezala v zelo ambiciozno zastavljen program jubilejne sezone 2020/21.

imeli zagotovo širši vpliv na naš kulturni prostor. Primer takšnega uspešnega sodelovanja je bila predstava *Očiščenje* v mednarodni koprodukciji s finsko gledališko skupino *Sadsongkomplex.fi*, ki se je uvrstila v tekmovalni spored Borštnikovega srečanja. S tovrstnim sodelovanjem bomo nadaljevali in ga razvijali tudi v prihodnje.

Razglasitev epidemije je boleče zarezala v zelo ambiciozno zastavljen program jubilejne sezone 2020/21. Zaradi negotovosti in nepredvidljivih razmer smo morali iz previdnosti nadomestiti prvotno predvidena dela s takšnimi, ki imajo manjše igralske zasedbe in s katerimi bi se lahko bolje prilagodili omejitvam.

Lučka Počkaj, Blaž Celarec, Žiga Golob, Uroš Rakovec

Zaprte gledališč nam je pre-
križalo številne načrte, kar pa nikakor
ne pomeni, da se je gledališče usta-
vilo! Gledališče se ne sme ustaviti,
saj potrebujemo za ustvarjanje stik
z občinstvom in umetniki morajo biti

Gledališče se ne sme ustaviti, saj potrebujemo za ustvarjanje stik z občinstvom.

v nenehnem ustvarjalnem procesu,
ker le tako ohranjajo umetniško kon-
dicijo, ki je predpogoj za umetniške
dosežke in presežke. Zato smo v času
zaprtja pripravili nove predstave
in nestrno čakamo, da jih prikaže-
mo občinstvu. Velik del dejavnosti
smo preselili na splet, kjer skušamo
s številnimi in raznolikimi umetniškimi
in kontaktnimi vsebinami ohranjati
vez z javnostjo. Zavedamo se tudi
svoje širše družbene odgovornosti,
zato smo se intenzivno posvetili
šolam z ustvarjanjem vsebin, ki služijo
kot pomoč pri pouku na daljavo,
v sodelovanju z Zvezo slepih in slabo-
vidnih pa tudi pomoč hendikepiranim
skupinam, ki jih je omejitev javnega
življenja še posebej prizadela.

In pogled v prihodnost?
Omejitveni ukrepi so izvajanje
našega osnovnega poslanstva
zavrlji in upočasnili, vendar zastav-
ljeni cilji ostajajo, in ko se življe-
nje normalizira, ne bo občinstvo
v ničemer prikrajšano!

Beti Strgar, Žan Brelih Hatunić

Damjan M. Trbovc

In je gledališče!

Alja Predan

Bodi gledališče! – smo naslovili uprizoritev, s katero se želimo pokloniti častitljivim sedemdesetim letom naše ustanove. Ta kvazisvetopisemski apel je še pomenljivejši v času, ko je gledališče že skoraj leto dni zaprto in javnosti nedostopno. V času drugega vala bubonske kuge, ki je bil tudi Shakespearov čas, so bila gledališča v Angliji izmenično zaprta več let. A mi smo prepričani, da skoraj pol tisočletja kasneje vendarle ne more biti in ne bo enako. Slutimo, da se naš zapor počasi izteka in da bodo ljudje lahko že kmalu sedeli na svojih gledaliških foteljnih odprtih očih, ušes in src ter srkali umetniški nektar, ki smo ga vsi tako zelo željni.

Bodi gledališče! – je glasbeno-gledališka predstava, ki nas popelje na »zadnjo generalko za premiero proslave zamujenega jubileja ob slavnostni sedemdesetletnici našega gledališča lani ... z gosti«. Tako smo predstavo podnaslovili. S tem je pravzaprav povedano vse. Ta dogodek bi se bil moral dogoditi 6. decembra 2020, natanko 70 let po dnevu, ko je Mestni ljudski odbor izdal odločbo o ustanovitvi Mestnega gledališča Celje. Takrat se je začela profesionalna pot našega teatra. Seveda pa je v Celju amaterska gledališka družina delovala že dolgo pred tem, prvo uprizoritev v slovenskem jeziku beležimo že 16. septembra 1849, več kot sto let pred uradno profesionalizacijo. Celje torej sodi med pionirje slovenskega gledališča,

na kar smo in moramo biti ponosni in nič narobe ne bi bilo, ko bi se s tem kdaj tudi pohvalili – mi sami, pa tudi oblastniki, ki umerjajo, krojijo in pečajo naše usode.

Bodi gledališče! – je bil tudi nezaveden moto vseh navdušenk

Celje sodi med pionirje slovenskega gledališča, na kar smo in moramo biti ponosni.

in zagnancev, ki so po koncu 2. svetovne vojne spet pognali gledališko kolesje. S prvo, kakopak še amatersko, uprizoritvijo Borovih *Raztrgancev* v Narodnem domu in s poznejšimi predstavami v današnjem kinu Metropol so spodbudili obnovo celjskega gledališkega poslopja. »Že novembra 1945 so se zbrali zastopniki oblasti, sindikatov in drugih naših organizacij pa tudi zastopniki okrožnega gledališča z namenom, da prično s kampanjo za obnovo porušenega poslopja ...«¹ Legendarna, tedaj prva in edina članica poklicne gledališke družine, igralka Nada Božič, je lastno-ročno pomagala obnavljati med vojno porušeno poslopje.

Bodi gledališče! – si je bržčas po tihem govoril 31-letni Lojze Filipič, ko je »leta 1952 prevzel umetniške, dramaturške in lektorske posle in jih

¹ Gustav Grobelnik, *Zbornik SLG Celje ob 300. premieri*, 1986.

strnil v novo umetniško in estetsko, organizacijsko oblikovanje. Kratko dobo je bil Lojze v Celju, a prava doba je bila za mlado celjsko ustanovo odločilnega pomena. Opravil je velike organizacijske, repertoarne in kadrovske premike iz lokalnega idealističnega polprofesionalizma v profesionalizem in s tem v krog stalnih poklicnih gledališč v Ljubljani, Mariboru in Trstu ... Lotil se je težke naloge v času, ko se je v republiškem tisku vnela negativna polemika o repertoarni usmeritvi pokrajinskih gledališč ... Ko se je pripravljala in kasneje tudi uresničila likvidacija nekaterih ... Ko je prodrla vest, da je tudi kranjsko na listi na smrt obsojenih .... Da bi bilo pametneje v Celju sezidati stanovanjsko hišo namesto gledališča ... Da bi namesto subvencije, ki jo prejema gledališče za redno delo, kupili ta ali oni stroj, kamion ali kaj podobnega ... Da je v celjskem gledališču premalo Celjanov, zato da je odtujeno, saj je zatočišče samih prišlekov ... Da je celjski gledališki list predrag, preučen, da ga je treba ukiniti ... itd. itd. ...»² In z mislijo na večnost gledališča je Filipič tudi prvi v Jugoslaviji ustanovil *eksperimentalno gledališče v krogu* skupaj z režiserko Balbino Baranović Battelino.

Bodi gledališče! – je bila neizpodbitna maksima Herberta Grüna, ki je pri 33 letih, takoj za Filipičem, prevzel vodenje SLG Celje. »Pripadal je tisti veliki družbi slovenskih

kulturnih ustvarjalcev, ki nprestano iščejo in neredko tudi najdejo vrednost ljudske, umetniške in graditeljske kulture svojega časa.«³ Sam je zapisal: »Gledališče ni samo

V Celju je bilo prvo eksperimentalno gledališče v krogu v Jugoslaviji.

umetnost igrilstva in scene, je tudi umetnost zbiranja ljudi. /.../ Gledališki vodja igra na občinstvo kakor virtuoz na gosli.«⁴ Grün je utrdil Filipičevo pot in razvoj, stremel k profesionalnosti, inovativnosti in ljudskosti. »Izvirnost in novost – vsaj v nekem smislu – za vsako ceno: razen za ceno – vsaj neke – vrednosti.«⁵

Bodi gledališče! – so si šepetali pogumni teatromani od Lojzeta Filipiča, Bruna Hartmana in Marjana Bačka, ki so v Celju ustanavljali festivale: Filipič prvi slovenski in jugoslovanski festival sodobne drame leta 1955 – predhodnika še danes delujočih festivalov Borštnikovo

² Branko Gombač, *Zbornik SLG Celje ob 300. premieri*, 1986.

³ Bojan Štih, *Pridite, predstava je*, Knjižnica Mestnega gledališča ljubljanskega, 78. zvezek, ur. Dušan Tomše, MGL Ljubljana, 1979, str. 185.

⁴ Herbert Grün, *Radostna Melpomena*, Knjižnica Mestnega gledališča ljubljanskega, 28. zvezek, ur. Dušan Moravec, MGL Ljubljana, 1964, str. 16.

⁵ Ibid., str. 19.

Žan Brelih Hatunić

Tanja Potočnik, Damjan M. Trbovc

srečanje v Mariboru in Sterijevo pozorje v Novem Sadu; Hartman v letih 1963 in 1964 festival Teden slovenske dramatike – predhodnika še danes delujočega festivala Teden slovenske drame v Kranju; igralec Marjan Bačko pa je leta 1991 spontano spodbudil še danes delujoči festival Dnevi komedije, ki je hvala bogu ostal v Celju.

Bodi gledališče! – je rekel Bojan Štih, potem ko se je zaradi silovite krize poslovil z mesta ravnatelja ljubljanske Dramе in prišel delovat v »provincu«. A iz celjskega gledališča je v kratkem času ustvaril vodilno jugoslovansko gledališko Meko. Z drznim, svetovljanskim repertoarjem in opirajoč se ne stebre domače klasične dramaturgije je k delu vabil tedaj nova mlada imena slovenskega teatra (Jovanović, Križaj, Šedlbauer, Mlakar) in z njimi na oder institucije pionirsko vpeljal prvine tedanjega eksperimentalnega gledališča. V njegovem času so v Celje »romali gledalci in gledališčniki iz vse Slovenije in tudi ustvarjalci iz Jugoslavije«.

Bodi gledališče! – je vzkliknil 28-letni Igor Lampret, ko so ga kar med služenjem vojaškega roka povabili za upravnika in umetniškega vodjo v naše gledališče. Kot gledališki vizionar in poglobljen premišljevalec o svetu in teatru je nadaljeval Štihovo inovativno vizijo in jo avtorsko še izpopolnil. V hišo je spet pripeljal Cankarja kot najsodobnejšega slovenskega dramatika in ga zaupal velikemu Miletu Korunu. Tandem

je ostal nerazdružen in nepresežen do današnjih dni. Lampret je gledališče odprl tudi za druge znamenite jugoslovanske režiserje – Ljubišo Ristića, Vido Ognjenović itd., na repertoarju pa so se znašla tudi nekatera temeljna dela sodobne slovenske dramatike, denimo Jovanovićeve *Tumor* in *Karamazovi* (*Prevzgoja srca*), Šeligova *Čarovnica iz Zgornje Davče* itd., ki so s konceptualno drznimi postavitvami gostovala po številnih festivalih in osvajala premnoge nagrade. Celjsko gledališče je žarelo v zenitu.

Bodi gledališče! – je odmevalo v vseh za gledališče pomembnih posameznikih in posameznicah, ki so za krajše ali daljše obdobje

V Celju so se rodili festivali: prvi jugoslovanski festival sodobne drame, Teden slovenske dramatike, Dnevi komedije.

obogatili in/ali zaznamovali celjsko gledališče od Fedorja Gradišnika, Slavka Belaka, Janeza Žmavca, Francija in Majde Križaj, Branka Gombača, Bruna Hartmana, Gorana Schmidta, Andreja Hienga, Slavka Pezdirja, Blaža Lukana, Primoža Beblerja, Marinke Poštrak, Matije Logarja, Staneta Potiska do Boruta Alujeviča. Vsi so bili po svoje sanjači, ki so premikali meje in utirali pota.

Bodi gledališče! – je zazvenelo v duši 28-letne Tine Kosi,

ko se je odločila sprejeti ponudbo dramaturginje leta 2002. Čez leto dni je postala umetniški vodja, leta 2007 pa tudi upravnica SLG Celje. V svojem začetnem obdobju je hišo dodobra konsolidirala v poslovnem in upravnem pogledu. Repertoarno politiko je vodila v smeri žlahtne ljudskosti in tako pridobila lepo število novih in tudi nekaj izgubljenih starih abonentk in abonentov, predvsem pa je močno okrepila program za otroke in mladino in z načrtno gledališko vzgojo že poldrugo desetletje skrbi za gledališki podmladek in prihodnje občinstvo. V zadnjih letih se je gledališče programsko preusmerilo tudi na zahtevnejše in problemsko kompleksne teme, uprizoritveno pa na nemalokrat drzne in inovativne poetike. Tako je že nekaj let reden gost v tekmovalnem programu Festivala Borštnikovo srečanje, Tedna slovenske drame pa tudi mednarodnih festivalov, kjer žanje ugledne domače in tuje nagrade.

Bodi gledališče! – vztrajajo nepreštevne množice igralk in igralcev, ki so v teh sedemdesetih letih predrgnili deske celjskega odra. Gledališče Celje velja za »valilnico« mladih talentov, nekateri ostajajo hiši zvesti vse življenje, drugi so ptice selivke, spet tretji jemljejo celjski oder kot odskočno desko. Nesporno dejstvo pa je, da so naše deske svetu doslej podarile kar sedem prejemnic in prejemnikov Borštnikovega prstana in prav je, da se jih na tem mestu

spomnimo: Aleksander Krošl (2000), Anica Kumer (2003), Janez Bermež (2008), Minu Kjuder (2009), Milada Kalezić (2011), Ljerka Belak (2015) in Peter Boštjančič (2020).

In *Bodi gledališče!* so dahnili občinske veljakinje in veljaki, ko so odločili, da Gledališče Celje ob visokem

Celjsko gledališče je zaslužno za kar sedem prejemnic in prejemnikov Borštnikovega prstana.

jubileju nagradijo z najvišjim mestnim priznanjem »... za 70 let uspešnega delovanja in prispevek h kulturno-družabnemu življenju mesta ter dolgoletno negovanje tradicije festivala Dnevi komedijek«.

Odslej nas bo krasil zlati grb mesta Celja. Svečana podelitev bo na praznik Mestne občine Celje, 11. aprila 2021.

Blaž Celarec, Žiga Golob, Beti Strgar

Blaž Celarec, Beti Strgar, Tanja Potočnik, Žiga Golob, Branko Završan, Uroš Rakovec

22

GLEDALIŠČE CELJE

23

BODI GLEDALIŠČE

Vse najboljše, gledališče!

Branko Završan

Kako obeležiti jubilej 70 let kulturno-umetniške ustanove, kot je gledališče v mestu s tisočletno zgodovino in publiko, (raz)vajeno raznovrstnih presežkov v stotinah predstav od klasičnih do eksperimentalnih, sodobnih, drznih, humornih, kompleksnih, pa razvedrilnih, zgodovinskih, komornih, spektakelskih in še bi lahko našteval?

Obredno.

Kot to označuje že sam pomen besede: ob redu. To mora biti dogodek, ki odstopa iz vsakdanjega reda. Samo tak lahko pokloni priložnosti poseben, povzdignjen trenutek in pomen.

Prav.

A to velja za vsakodnevne razmere. Naš vsakdan zadnjega leta pa je vse kaj drugega kot red in ustaljenost. Vsak dan prinese spremembe, nepredvidljivosti, zahteva od nas hipne reakcije in prilagajanje na nove, ali pa vsaj drugačne, razmere. Ob opustošenem praznovanju novega leta 2021 smo si hudomušno poklanjali voščila v duhu: »želim ti povsem navadno, dolgočasno leto«, brez pestrosti vsiljenih sprememb. V teh okoliščinah torej premisa obreda ne bi potolažila naših želja.

Praznujmo torej s predstavo. Saj je to naše poslanstvo – gledališče. Ustvarimo odo gledališču. Gledališču, sestradanemu od zaprtja in manka publike, gledalcev. V noriji in zbežanosti zadnjih mesecev se vsiljuje

mišljenje, da gledališče in z njim kultura, v njej umetnost, nista pomembna, niti potrebna za naše preživetje. Uh, kakšne nevarne misli. Če še enkrat

**Človek lahko preživi
brez umetnosti,
človeštvo ne more.**

parafraziram Milana Jesiha in njegovo misel o poeziji prenesem na celotno umetnost, bom zopet zapisal: človek lahko preživi brez umetnosti, človeštvo ne more. Predvsem pa ne moremo govoriti o preživetju. To je presneto žalta-va past, ki nas ujame v izredno stanje kataklizme in strahu. Seveda je virus, ki se planetarno poigrava s človeško raso, resna zadeva in je ne gre podcenjevati. A dovoliti, da dojemanje naše eksistence sklata na raven preživetja, pa tudi ne gre. Človeštvo mora živeti in ne preživeti. Živeti z novo zavestjo, po kateri kliče čas, a vendarle živeti. Dopustiti, da nas ta preplah ponese nazaj na primarno raven preživetvene-ga instinkta, bi bilo mnogo pogubnejše kot katerikoli virus.

Današnji čas še toliko bolj sili k premisleku o pomembnosti gledališča. Kaj ga ohranja živega in potrebnega. Ob tehnološkem napredku, ki nam prek vizualnih in senzoričnih medijev nudi vse bolj dovršene oblike iluzije, ko nas privid ponese v najrazličnejše prostore, situacije in stanja, se porajajo ugibanja, ali je gledališče še aktualno,

Blaž Celarec, Branko Završan, Žiga Golob, Uroš Rakovec

v koraku s časom in ali nam še govori na dobi ustrezen način. Gledališče ima stalnico, ki je ne morejo povoziti ne čas, ne tehnologija, ne vzhajajoči mediji: dejanskost trenutnega dogajanja. V živo, če hočete. In sodobne poti komunikacije, ki se kopajo v neresničnih novicah in nenehni špekulaciji in manipulaciji, še bolj vzpodbujajo

Prav dejanskost v gledališču nas navdaja z občutenjem resnice, pa naj bo dogajanje na odru še taka laž.

našo potrebo po resnici. In prav dejanskost v gledališču nas navdaja z občutenjem resnice, pa naj bo dogajanje na odru še taka laž. Kot se je zapisalo v eni od pesmi: *na odru je treba lagat zato, da gre bolj zares*. V eni drugi pa, *da smo igralci iskreni hipokriti*.

No, pa pojdimo nazaj k predstavi.

Bodi gledališče! Gledališče se rojeva vsak trenutek. Tukaj, pred vašimi očmi. Čestitke, da ga imate, svojega, celjskega. Če ga ne bi že imeli, ga ne bi imeli. To zveni kot kak šaljiv »kitajski« pregovor, ki trdi nekaj samoumevnega. A ni šale. Vrag jo je odnesel. Danes namreč ne bi bilo te volje in zavesti o potrebi po tovrstni umetnosti. *Slovenija, spoštuj to, kar je tvoje, kultura, umetnost in žar, tu so doma*, je zadnji odpev naše predstave.

Draga publika,

nocoj bomo prepevali o gledališču in v imenu vseh nas, ki ga ustvarjamo z vsem veseljem, kličem: čestitke ob naših skupnih sedemdesetih letih in še na mnoga!

Lučka Počkaj, Branko Završan

Žan Brelih Hatunić, Lučka Počkaj, Beti Strgar, Tanja Potočnik,
Damjan M. Trbovc, Blaž Celarec

Za Hekubo

Branko Završan

Teatru sem se zapisal že mlad,
kaj hočem, vedu sem že takrat,
za vsako ceno na odru stat
za Hekubo.

Najprej sem bil sam svoj gospod,
svobodni umetnik je bolj za sprot,
pa saj vsaka je prava pot
za Hekubo.

Nam je bla zadnja stvar,
kakšen bo honorar
za Hekubo.
Edino, kar velja,
da se dotakneš neba
za Hekubo.
Ta danost, da lahko
resnici zreš v oko
in z lepoto jo vsevilj deliš,
je zaveza in dar,
tisti, ki jim je mar
za Hekubo.

Ustvarjal sem, kot sem največ lahko,
kdaj zablestel, kdaj bil peto kolo,
kdaj z veseljem, kdaj z žalostjo
za Hekubo.

Gledališče nikdar ne umre,
kar ne velja za umetnike.
Se je ustavilo srce
za Hekubo.

Potem pa nekaj dni
črn fertah visi
na pol droga.
Na odru stihe cefra
mlada kolegica,
ki me sploh ne pozna,
par igralcev ždi
v obrekovalnici,
do dvorane gre malokdo.
Saj ni bil več mlad,
a se j' mogu tok gnat
za Hekubo.
Ko v tišini kdaj oder se oglasi,
rečete, da to je le suh les,
pa to ni nič res,
saj vsak večer
jaz hodim tja čez
in z mano še marsikdo,
ki je šel v nebo
za He-ku-bo.

Beti Strgar, Tanja Potočnik, Žan Brelih Hatunić, Damjan M. Trbovc, Lučka Počkaj, Branko Završan

PRVIČ V GLEDALIŠČU CELJE

BLAŽ CELAREC

tolkalec in producent

Je vsestranski tolkalec, producent, snemalac in oblikovalec zvoka. Tolkal se je učil v Sloveniji, na konservatoriju v Rotterdamu, v Havani in v New Delhiju.

Dejaven je na več področjih glasbene umetnosti. Kot tolkalec je posnel skoraj sedemdeset albumov, kot producent ali snemalac zvoka pa dobrih štirideset.

Nastopal je v mnogih gledaliških uprizoritvah, kot skladatelj pa je ustvaril glasbo za kar nekaj predstav in filmov. Med zadnjimi filmi sta *Košarkar naj bo 1 in 2*, pri katerih je bil soavtor glasbe in glasbeni producent.

Kot tolkalec je član različnih zasedb – od improvizirane glasbe (Zoc), world-music (Brina), kantavtorskih bendov (Radio Mondo, Hamlet Express), preko akustične pop muzike (Gal in Severa Gjurin, Nana Miličinski), šansonjerske Svetlane Makarovič in vse do postglam retromex benda Malamor in akustične zasedbe Mi2.

Poleg glasbenih skupin je zadnja leta zelo dejaven v gledališču kot sklada-

telj, glasbenik in igralec.

Trenutno igra v predstavah gledališča SNG Nova Gorica – *Božična pesem* in *Peter Kušter*, Lutkovnega gledališča Ljubljana – *Škrt škrt kra čof* in *Jure in Jaka* in Plesnega teatra Ljubljana – *Juri Muri v Afriki pleše* in *Veveriček posebne sorte*.

ŽIGA GOLOB

kontrabasist in baskitarist

Igra v raznorodnih zasedbah, na raznovrstnih prizoriščih, na različnih celinah in z glasbo sega na razna področja umetnosti: svobodna improvizacija, šanson, post rock, jazz, tango – festivali, klubi, dnevne sobe, gledališča, zaklonišča, parki – Evropa, Avstralija, Afrika, S. Amerika, Azija – sodobni ples, gledališče (dramsko, lutkovno), poezija, (igrani, dokumentarni, nemi) film, likovna umetnost.

Izdal je eno pesniško zbirko in sodeloval pri nastajanju dobrih stotih albumov, ki so izšli doma in v tujini. Jeseni 2018 je izšel njegov album improvizacij za solo kontrabas »Spaces II«, trenutno pa končuje nov album z avtorsko glasbo za kontrabas, z delovnim naslovom *Obraz*.

Dve leti je delal kot napovedovalec na Radiu Slovenija, kjer je obiskoval šolo za govorce, njegova mentorica je bila legendarna Ajda Kalan.

Pogosto posoja glas junakom animiranih filmov, redkeje televizijskim oglasom in dokumentarnim filmom.

UROŠ RAKOVEC

kitarist

Kitaro je študiral na Berklee College of Music v Bostonu in diplomiral na Landeskonservatorium v Celovcu.

Ustvarja glasbo za gledališče, film in televizijo, koncertira in poučuje kitaro na Waldorfski glasbeni šoli v Ljubljani.

Ustvaril je glasbo za okoli 50 gledaliških uprizoritev, več celovečernih in kratkih filmov, dokumentarcev, serij, risanih serij, špic, reklam ...

Za film *Kratki stiki* (režiser Janez Lapajne) je prejel nagrado vesna za najboljšo filmsko glasbo na Festivalu slovenskega filma v Portorožu 2006.

Koncerti: član mednarodno priznane zasedbe Tamara Obrovac Transhistria Ensemble (istrski etno jazz), s katero so prejeli številne nagrade. Igrajo po jazz in etno festivalih po Evropi in svetu (ZDA, Japonska, Kitajska, Izrael, Irska, Francija, Nemčija, Italija, Španija, Grčija, Finska, Latvija, Poljska, Makedonija, Srbija, Črna Gora ...).

Je član zasedbe Severa Gjurin, hrvaško-slovenske zasedbe Mildreds, Amala (romska glasba), Ira Roma (ruska glasba), igra v koncertni

predstavi *Senca tvojga psa* (šansoni Jacquesa Brela). Z različnimi zasedbami je posnel več CD-plošč pri domačih, hrvaških in avstrijskih založbah.

Je tudi avtor glasbeno-izobraževalnih programov za mladih »Glasba skozi čas« in »Marko repa in skače«, ki je nastal v programu Cankarjevega doma.

ZLATI CELJSKI GRB

Naše gledališče je prejelo najvišje priznanje Mestne občine Celje, zlati celjski grb, »... za 70 let uspešnega delovanja in prispevek h kulturno-družabnemu življenju mesta ter dolgoletno negovanje tradicije festivala Dnevi komedije«.

Utemeljitev nagrade

Kratka zgodovina

Slovensko ljudsko gledališče Celje je bilo ustanovljeno 6. decembra 1950 z odločbo Mestnega ljudskega odbora Celje. Prva uprizoritev s poklicnim ansamblom je bila drama *Operacija* Mire Puc - Mihelič v režiji Toneta Zorka s premiero 17. marca 1951. Upravnik gledališča je postal Fedor Gradišnik, prva in edina zaposlena igralka v sezoni 1950/51 pa je bila Nada Božič. V naslednji sezoni je prevzel umetniško vodstvo Lojze Filipič, za njim pa so se v naslednjih desetletjih zvrstili še Herbert Grün, Bruno Hartman, Igor Lampret, Andrej Hieng in drugi ugledni slovenski gledališčniki. Posebej plodno je bilo obdobje pod umetniškim vodstvom Bojana Štiha na začetku sedemdesetih let prejšnjega stoletja. Sedanja umetniška vodja je mag. Tina Kosi. Ansambel se je v letih po ustanovitvi povečal na sedanje število okoli dvajset igralcev. Na odskih deskah celjskega gledališča so delovali številni igralci in režiserji, ki so se povzpeli v vrh slovenskega gledališkega poustvarjanja in prejeli najvišja strokovna in državna priznanja.

Predstavitel

SLG Celje je edino profesionalno gledališče v Savinjsko-šaleški regiji. Ustanovitelj gledališča je Mestna občina Celje, delovanje in program

pa financira Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije. V gledališču je 67 redno zaposlenih, od tega približno 20 igralcev z zaposlitvijo za polni delovni čas. Gledališče letno pripravi šest premier, in sicer pet za odraslo občinstvo ter eno za otroke. V sezoni odigra nad 240 predstav na Velikem in Malem odru SLG Celje ter na gostovanjih po Sloveniji in v tujini. Omogoča profesionalno in kakovostno umetniško produkcijo, v največji meri dostopno občinstvu, in opravlja vlogo slovenskega kulturnega žarišča v Celju. V letošnji sezoni gledališče praznuje 70 let svojega delovanja.

Poslanstvo in dejavnosti

SLG Celje ima širok nabor dejavnosti, s katerimi širi svoje poslanstvo:

- ¶ samo ali v sodelovanju z drugimi organizacijami ustvarja in izvaja ter organizira gledališke in druge prireditve s področja uprizoritvenih umetnosti,
- ¶ organizira tradicionalni festivalski pregled najboljših komedij Dnevi komedije,
- ¶ organizira gledališke, plesne in glasbene delavnice,
- ¶ skrbi za razvoj gledališke in druge scenske dejavnosti z uvajanjem novitet, usposabljanjem umetniških ustvarjalcev in poustvarjalcev ter usposabljanjem tehničnega osebja,
- ¶ skrbi za gledališko kulturno vzgojo mladih,

- ¶ slovenskim avtorjem omogoča predstavljanje novih del, vzdržuje ravnovesje med kulturnim izročilom in novimi umetniškimi stremljenji,
- ¶ omogoča umetniški razvoj najbolj talentiranim mladim umetnikom,
- ¶ skrbi za kulturni razvoj z izdajanjem gledaliških listov in drugih publikacij, neguje strokovno in publicistično refleksijo, skrbi za dokumentiranje in arhiviranje,
- ¶ z organizacijo gostovanj drugih domačih in tujih gledališč skrbi za predstavitev kvalitetne umetniške produkcije,
- ¶ z gostovanji v Sloveniji in tujini predstavlja lastno umetniško produkcijo,
- ¶ drugim izvajalcem kulturnih programov nudi prostorske pogoje in produkcijsko ter tehnično pomoč,
- ¶ umetniškimi šolam omogoča predstavitev njihove umetniške produkcije,
- ¶ sodeluje s slovenskimi kulturnimi organizacijami v zamejstvu in tujini,
- ¶ sodeluje s kulturnimi institucijami v kulturnih središčih sosednjih regij,
- ¶ vključuje se v kulturno življenje lokalne in širše skupnosti ter omogoča uporabo svojih prostorskih in tehničnih zmogljivosti za druge javne kulturne prireditve,
- ¶ nudi gledališke prireditve mlajšemu občinstvu in uporabnikom s posebnimi potrebami po dostopnih cenah.

Odločitev za nominacijo

Obsežnost in pomembnost delovanja SLG Celje ter 70. jubilej sta le dva od razlogov, zaradi katerih smo se v Osrednji knjižnici Celje v jubilejnem letu njegovega delovanja odločili, da SLG Celje predlagamo za podelitev prestižne nagrade – zlatega celjskega grba. Pravilnost naše odločitve dokazujejo tudi pisma podpore posameznikov in ustanov, ki so v SLG Celje prav tako prepoznali izjemen prispevek v kulturnem in družabnem utripu mesta.

V argumentaciji predloga izpostavljamo po našem mnenju naslednje ključne razloge:

- ¶ **SLG Celje je eden najpomembnejših centrov kulturnega in družabnega utripa Celja.** V gledališču poleg lastnih premier in ponovitev predstav organizirajo več kot 30 predstav drugih gledališč (na Dnevih komedije, izmenjavah z gledališči s predstavami za odrasle in otroke ter ostalih kulturnih dogodkih). Njihove predstave, gostovanja drugih gledališč in najeme predstav ter njihova gostovanja po gostovalnih krajih (Slovenija, zamejstvo, tujina) si ogleda več kot 50.000 gledalcev letno. Gledališče obišče več kot 33.000 obiskovalcev letno, njihove predstave pa si na gostovanjih po različnih krajih Slovenije in tujine ogleda več kot 18.000 gledalcev (podatki iz leta 2019).

- ¶ **SLG Celje predstavlja slovenske in evropske dramske novitete.** V gledališču se zavedajo, kako pomemben je korak s sodobnimi tujimi gledališkimi tokovi, zato na oder redno postavljajo prve uprizoritve tujih dramskih besedil. Na prvem mestu pa je gotovo njihova skrb za uprizorjanje slovenskih dramskih besedil, zato se na repertoarju pogosto znajdejo krstne uprizoritve slovenskih avtorjev. Skrb za razvoj lastnega jezika in slovenskega dramskega pisanja sodi med prioritete gledališča. Besedila, ki na njihovem odru doživijo krstno ali prvo slovensko uprizoritev, objavljajo v svojih gledaliških listih in tako poskrbijo tudi za izdajo dramskih besedil, ki dandanes redko doživijo izdajo v knjižni obliki.
- ¶ **SLG Celje skrbi za gledališko kulturno vzgojo mladih.** Za vrtnice, osnovne in srednje šole ter zaključene skupine organizirajo brezplačno gledališko vzgojo. Obiskovalce popeljejo v čarobni svet gledališkega odra in zaodrja. Predstavijo vse korake, ki jih pripeljejo do premierne uprizoritve predstave: izbor teksta in režiserja, bralne vaje, aranžirne vaje, proces nastajanje scenografije in kostumov, glasbe, oblikovanja luči. Obiskovalcem podrobno opišejo zadolžitve in naloge vseh, ki se ob nastajanju predstave in med predstavo skrivajo v zaodrju. Program je primeren tudi kot

vsebina kulturnega dne za vrtce in osnovne ter srednje šole. V pretekli sezoni se je gledaliških delavnic udeležilo več kot 2000 udeležencev. Poleg tega organizira gledališko vzgojo pred ogledom predstav za bolj poglobljeno spremljanje uprizoritev.

¶ **SLG Celje je kalilnica mladih talentov.** Gledališče s svojo repertoarno politiko podpira mlade ustvarjalce na vseh področjih gledališkega ustvarjanja. Redno zaposluje mlade igralce in jih vzgaja v zrele igralske osebnosti. Vrata gledališča pa so prav tako odprta mladim režiserjem in režiserkam ter njihovim kreativnim ekipam. Na ta način v gledališču pride do nujnega mešanja energij in prenašanja izkušenj ter znanja s starejših kolegov na mlade gledališke ustvarjalce.

¶ **SLG Celje skrbi za kontinuiteto na področju pisanja komedije in podpira slovensko gledališko komedijsko produkcijo.** Natečaj Žlahtno komedijsko pero, ki v gledališču poteka od leta 1998, je na slovenske gledališke odre prinesel komedijske novitete in hkrati vzpodbuja h kontinuiranemu komedijskemu pisanju. Na natečaju so se zvrstila ugledna imena dramskega pisanja in novi talentirani dramski pisci – Vinko Möderndorfer, Rok Vilčnik – rokgre, Matjaž Zupančič, Iza Strehar ... S festivalom Dnevi komedije, ki ga čaka

skorajšnji 30. jubilej, pa SLG Celje skrbi za kvaliteto slovenskih komedijskih uprizoritev. Festival v mesto Celje vsako leto pripelje najboljše slovenske komedije in ustvarjalce.

¶ **SLG Celje je promotor mesta Celja v domovini in tujini.** Člani igralskega ansambla so prejemniki številnih domačih in tujih nagrad. V skoraj sedemdesetih ustvarjalnih letih so se po deskah gledališča sprehodila številna velika imena slovenskega gledališča in zapisala ime Gledališča Celje v gledališko zgodovino. Tako sta med igralci gledališča kar dva dobitnika najvišjega gledališkega priznanja Borštnikovega prstana – Janez Bermež (1998) in Anica Kumer (2003), ki sta bila v gledališču zaposlena vse do svoje upokojitve. Leta 2000 je Borštnikov prstan prejel Aleksander Krošl, ki je bil član celjskega ansambla od sezone 1954/55 do sezone 1975/76, leta 2011 je Borštnikov prstan prejela Milada Kalezić, ki je svojo profesionalno pot začela v SLG Celje v sezoni 1977/78 in ostala do sezone 2002/03, leta 2015 pa je Borštnikov prstan prejela še Ljerka Belak, ki je bila članica celjskega gledališča od sezone 1971/72 do sezone 1993/94. Najbolj odmevni predstavi celjskega gledališča, ki sta bili nedavno nagrajeni na Festivalu Borštnikovo srečanje, sta *Rose Bernd* v režiji Mateje Kolečnik, ki je prejela

nagrado društva gledaliških kritikov in teatrologov Slovenije, in avtorski projekt *Učene ženske po motivih Molièrovih Učenih žensk*, ki je prejel veliko nagrado Borštnikovega srečanja za najboljšo uprizoritev. Njihova kvaliteta je nagrajena tudi v tujini – člana ansambla Branko Završan in Manca Ogorevc sta prejela nagrado za najboljšo vlogo na XXV. in XXVI. mednarodnem božičnem gledališkem festivalu v Sankt Peterburgu, Branko Završan pa je na 12. mednarodnem festivalu kratkega filma Roma film corto pravkar prejel nagrado zlati kolosej za najboljšo vlogo, s katero se je proslavil v italijansko-hrvaški koprodukciji *Il confine è un bosco* (Meja je v gozdu) v režiji Georgia Milocca.

¶ **SLG Celje aktivno sodeluje z drugimi zavodi v mestu in se vpenja v mestno okolje in regijo.** Projekt pogovorov o aktualnih temah, ki jih sprožajo uprizoritve SLG Celje, gledališče izvaja skupaj z Muzejem novejših zgodovine pod imenom Teater v muzeju. Gledališče se v okviru možnosti povezuje tudi z drugimi mestnimi ustanovami s ciljem še večje odprtosti in postati srečevališče ljudi različnih pogledov, starosti in interesov. Trdna vpetost v okolje je temeljnega pomena tako za razvoj gledališča kot tudi za spodbujanje urbanega elementa znotraj mesta.

¶ **SLG Celje odpira vrata spremljevalni gledališki dejavnosti.** V gledališču organizirajo literarne večere ali pogovore po predstavah, ki se jih udeležijo ugledni literati ali strokovnjaki, k sodelovanju pa je povabljena tudi publika. Na literarnem večeru sta se jim pridružila Goran Vojnovič in Tadej Golob, organizirali pa so tudi pogovore na temo demence in terorizma. Na ta način odpirajo svoja vrata obiskovalcem, ki si želijo v gledališču dostopati do vsebin dodane vrednosti.

¶ **SLG Celje v času epidemije. V času epidemije je SLG Celje moralo zapreti vrata za obiskovalce.** V tem času v gledališču potekajo vaje, del zanimivih vsebin so preselili na družbena omrežja, pri tem velja izpostaviti rubrike: Na kavo na daljavo, Časanas, Ciciban in Cici-fujka, Abonmajček od doma, Celje pesni ..., ki so namenjene različnim starostnim skupinam – otrokom, najstnikom, odraslim. V posameznih projektih sodelujejo z drugimi institucijami: Osrednja knjižnica Celje, AGRFT, Mladinska knjiga, Beletrina ... Ob tem gledališče pripravlja tudi del vsebin za osnovne in srednje šole kot pomoč pri pouku na daljavo, sodeluje pa tudi z Društvom za slepe in slabovidne tako, da člani igralskega ansambla snemajo avdio knjige.

¶ **Intenzivno sodelovanje z našo ustanovo.** Ves čas svojega obstoja,

še posebej intenzivno pa v zadnjih letih, SLG Celje sodeluje z našo ustanovo. V letih 2015–2017 smo skupaj organizirali gledališko šolo za mlade, ki je v letih svojega delovanja s produkcijami sodelovala na dveh mednarodnih gledaliških festivalih v Zrenjaninu (Srbija) in Eupnu (Belgija), eden od udeležencev šole pa je leta 2019 uspešno opravil sprejemne izpite na prestižni igralski akademiji v britanskem Bathu. V koronskem letu 2020 smo, omejitvam navkljub, s skupnimi močmi izvedli mini gledališki festival Teater v lapidariju, v okviru katerega smo obiskovalcem ponudili predstavi *Ljubi moj* in *Večni otrok*. Domoznanski oddelek naše ustanove hrani obsežno zbirko gledaliških listov, ki so od ustanovitve gledališča do leta 1980 in od leta 2010 do 2020 že digitalizirani in objavljeni v Digitalni knjižnici Slovenije, digitalizacija preostalih pa je v teku in bo dokončana predvidoma do konca letošnjega leta. Ob 70. obletnici SLG Celje smo v letu 2020 načrtovali tudi razstavo gledaliških listov v fizični obliki, ki pa bo zaradi epidemiološke situacije izvedena v letu 2021, ko bodo razmere dopuščale.

Slovensko ljudsko gledališče Celje je s svojo preudarno, natančno in sodobno usmerjeno dramaturško mislijo izpisovalo sedemdeset let gledališča sedanosti v zgodovinski spomin, saj je bila sleherna igralna

sezona nov utripajoči nemir znanega v neznanem, nastajanje umetniško prepredenega tkanja v bogato izročilo, vselej v kontekstu najsodobnejših slovenskih uprizoritvenih umetnosti.

Navidezno omejen geografski prostor, ki naj bi ga po mnenju nekaterih kulturnih in družbenih struktur hoteli še bolj omejiti, je v resnici neomejen, skoraj neskončen v svojih gledališkoupriporitvenih in scensko-raziskovalnih snovanjih, premišljevanjih, eksperimentiranjih in izraznostih. Na tem gledališkem prizorišču se tako rekoč srečujemo s skoraj vsemi možnimi uprizoritvenimi sredstvi, ki so v domeni in izboru subjektivnih presoj posameznika, v njegovih pomenskih, estetskih, etičnih, moralnih in poetičnih presojanjih, ki korespondirajo s sodobno evropsko in svetovno uprizoritveno umetnostjo. Bogastvo gledališča se kaže prav skozi njegovo raznolikost, zato je SLG Celje odprto za različne avtorske poetike posameznih režiserjev. Njegovi največji odliki pa sta zagotovo izjemen in uigran igralski ansambel ter skupen trud vseh delavcev gledališča za kvalitetno izvedbo vseh uprizoritev.

Gledališče je prostor neštetihi skrivnosti, magičnosti in pesniškega navdiha dramskih slik, nanizanih v najrazličnejših žanrih dramske poezije vseh časov, svetov in kultur, je njihova recepcija in čudežna govorica, ustvarjena po meri človeka in bogov, mitov in umetnosti. Je prostor prihodnosti, združevanja in premisleka.

Ifeyinwa Frederick CIPE

The Hoes

drama

prva slovenska
uprizoritev

režiserka
Mojca Madon

prevajalka
Živa Čebulj

premiera
aprila 2021

Angleška dramatičarka nigerijskih korenin Ifeyinwa Frederick je pisateljica in uspešna podjetnica.

Za svojo debitantsko

dramo *Cipe*, ki je bila krstno uprizorjena leta 2018 v londonskem gledališču Hampstead, si je prislužila kar tri nominacije za ugledne nagrade: Tony Craze, Character 7 in Verity Bargate.

Njena življenjska zgodba je zelo zanimiva. Da bi se izognila delu v očetovem računovodskem podjetju, je pri šestnajstih ustanovila svojo plesno šolo. Diplomirala je na univerzi Cambridge in delala v podjetju za stike z javnostmi in v marketinškem oddelku enega od supermarketov. Ker si je želela tekoče govoriti francosko, se je leta 2014 preselila na Martinik, kasneje pa v Francijo. Med potovanji je s starejšim bratom snovala poslovne ideje o skupnem podjetju. Leta 2016 se je zato vrnila v Veliko Britanijo, kjer sta ustanovila prvo nigerijsko tapas restavracijo na svetu Chuku's, ki je nemudoma postala velik hit.

Leto 2016 je bilo zanjo v vseh pogledih prelomno. Začela je tudi pisati za gledališče. Udeležila se je dramske

delavnice Soho Theatre Writers' Lab in napisala svoj prvenec, dramo *Cipe*. To leto je nastal še monolog *Lash & Dash*, leto pozneje pa kratka igra *Waterfalls*.

Drama *Cipe* je subtilna, grenko-komična zgodba o ženskem prijateljstvu. Bim, Alex in J so mladostne prijateljice. Divje, nore, neločljive so, in vse, kar si želijo, je zabava. Čeprav so sredi dvajsetih let, ko se že soočajo s kariero, razmerji in pričakovanji glede prihodnosti, se želijo predvsem zabavati. Najboljši pobeg pred skrbmi so počitnice na Ibizi, kjer je užitka in zabave v izobilju. Bim je nigerijskih korenin z diplomom na Oxfordu, z neskončnim apetitom po seksu. Brzda jo na videz zrelejša Alex, ki se v resnici boji resne zveze s svojim fantom. J (Jasmine) je brezsramna karieristka, ki obžaluje svojo odločitev, da se je za tri mesece odpovedala seksu.

Njihovi komični, neposredni, neobvezni pogovori o seksu in zabavi dobijo resnejši prizvok, ko na dan privrejo strahovi, skrbi in negotovosti, s katerimi se soočajo mlade ženske na pragu odraslega življenja. V brezskrbni uživaški teden vdre realnost, ko se prijateljice zavejo, da pred seboj ni mogoče pobegniti. Drama *Cipe* je predvsem hvalnica ženskemu prijateljstvu, a tudi igra o težavah mlade generacije.

Branko Završan and the ensemble **LET THERE BE THEATRE!**

the last dress rehearsal for the premiere
of the missed celebration of our theatre's seventieth
anniversary last year ... with guests

World premiere

Internal opening
19 March 2021

Official opening
24 October 2021

Song Lyrics by
BRANKO ZAVRŠAN

Director
IVANA DJILAS

Dramaturg
ALJA PREDAN

Costume Designer
JELENA PROKOVIĆ

Music Arrangements by
BLAŽ CELAREC
ŽIGA GOLOB
UROŠ RAKOVEC
BRANKO ZAVRŠAN

Vocal Coach
IZTOK KOČEN

Choreographer
ŽELJKO BOŽIĆ

Language Consultant
JOŽE VOLK

Lighting Designers
IVANA DJILAS
UROŠ GORJANC

Cast

BRANKO ZAVRŠAN
BETI STRGAR
LUČKA POČKAJ
TANJA POTOČNIK
ŽAN BRELIH HATUNIĆ
DAMJAN M. TRBOVC
/GREGOR ČUŠIN guest appearance

BLAŽ CELAREC
ŽIGA GOLOB
UROŠ RAKOVEC

Stage Manager
ANŽE ČATER/
ZVEZDANA KROFLIČ ŠTRAKL

Prompter
SIMONA KROŠL/
BREDA DEKLEVA

Lighting Master
UROŠ GORJANC

Sound Master
MITJA ŠVENER

Front-of-house Manager
SIMON KOŠTRIC

Props Master
MANJA VADLA

Head of Construction
GREGOR PRAH

Assistant to the Technical Manager
RAJNHOLD JELEN

Technical Manager
MIHA PEPERKO

Let There Be Theatre! – is a title of our new production paying tribute to the illustrious seventieth birthday of our theatre. This quasi-biblical call is even more meaningful at a time when theatres have been closed for almost a year and inaccessible to the public. But we believe that our prison sentence is slowly coming to an end and that people will soon be able to sit in their theatre seats, with their eyes, ears and hearts open, and absorb the artistic nectar we are all craving for.

Let There Be Theatre! is a musical-theatrical performance that takes us to “the last dress rehearsal for the premiere of the missed celebration of our theatre’s seventieth anniversary last year ... with guests”. This is how we subtitled the show. It actually says it all. The event should have taken place on 6 December, 2020, exactly 70 years after the day when the Municipal People’s Committee issued a decree on the establishment of the Celje City Theatre. That is when the professional course of our theatre began. Notably, the amateur theatre society had operated in Celje long before that; its first performance in the Slovenian language was documented on 16 September, 1849, which is more than a hundred years before the official establishment of professional theatre. Celje is therefore one of the pioneer cities of Slovenian theater, which we are and should be proud of.

50

GLEDALIŠČE CELJE

SPONZORJI IN PARTNERJI V SEZONI 2020/21

---

glavni medijski
pokrovitelj

VEČER

---

generalni radijski
pokrovitelj

ŠTAJERSKIVAL
radio melega srca

---

partnerji

citycenter
Vse najboljše

---

televizija celje

mediaspeed

 SVET KNJIGE

Alpina
Artoptika
Broadway NYC Fashion
Caffe studio
Lekarna Apoteka pri teatru

Mladinska knjiga Celje
Osrednja knjižnica Celje
Pekarna Geršak
Turistično informacijski
center Celje

Z vašo pomočjo smo še uspešnejši. Hvala!

Gledališki list

letnik 70, sezona 2020/21
številka 5

---

izdajatelj
SLOVENSKO LJUDSKO
GLEDALIŠČE CELJE

za izdajatelja
MAG. TINA KOSI

urednica
ALJA PREDAN

lektor
JOŽE VOLK

fotografi
UROŠ HOČEVAR
(fotografije z vaje)

PETRA CVELBAR
(str. 35)

REMIGIO GABELLINI
(str. 36)

ANDRAŽ PURG
(str. 45)

oblikovalca
ANJA DELBELLO
in ALJAŽ VESEL / AA

avtor črkovnih vrst
FLORIAN RUNGE

70